ალლაჰმა თქვა: ყოველი საქმე ადამის შვილს ეკუთვნის, გარდა მარხვისა, რადგან მარხვა ჩემთვისაა და მე ვაჯილდოვებ მას

აბუ ჰურაირა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ალლაჰმა თქვა: ყოველი საქმე ადამის შვილს ეკუთვნის, გარდა მარხვისა, რადგან მარხვა ჩემთვისაა და მე ვაჯილდოვებ მას, მარხვა ფარია, და როცა რომელიმე თქვენგანის მარხვის დღე დგება, ნუ ჩაიდენს უწმაწურს და ნუ იყვირებს, თუ ვინმე მას შეურაცხყობს ან ებრძვის, თქვას: 'მე მარხვაში ვარ.' ვფიცავ იმას, ვის ხელშიცაა მუჰამმადის სული, მარხულის პირიდან გამომავალი სუნი ალლაჰისთვის უფრო სასიამოვნოა, ვიდრე მისქის სურნელი. მარხულისთვის არის ორი სიხარული: როცა(საღამოს) მარხვას რჩება და ჭამს — უხარია, და როცა შეხვდება თავის უფალს — გაიხარებს თავისი მარხვით».
[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გვამცნო, რომ უზენაესი ალლაჰი ამბობს ყუდსი ჰადისში: ყველა საქმე, რომელსაც ადამის შვილი (ადამიანი) აკეთებს, მრავლდება: ერთი კარგი საქმე ათმაგად შვიდასმაგამდეც კი იძლევა ჯილდოს, გარდა მარხვისა. რადგან მარხვა ჩემია (ალლაჰისა), რადგან მასში არ არის თვალთმაქცობა და მე ვასაჩუქრებ მას. მე მხოლოდ თავად ვიცი მისი ჯილდოს ზომა და მისი სიკეთის გამრავლების მასშტაბი. შემდეგ თქვა: «მარხვა არის ფარი» – დაცვა, საფარი და ძლიერი ციხესიმაგრე ჯოჯოხეთის ცეცხლისგან, რადგან ის წარმოადგენს ვნებებისგან და ცოდვებში ჩავარდნისგან თავის შეკავებას, მაშინ როცა ჯოჯოხეთი ვნებებით არის გარშემორტყმული. და როცა რომელიმე თქვენგანის მარხვის დღე დგება, ნუ ჩაიდენთ უხამსობას) რაც გულისხმობს სქესობრივ კავშირს და მის წინაპირობებს, ასევე ყოველგვარ უწმაწურ და უხამს საუბარს. (და ნუ იყვირებს) რაც გულისხმობს ჩხუბსა და ყვირილს. (თუ ვინმე მას შეურაცხყოფას მიაყენებს ან ებრძვის) რამადანის დროს, უთხრას: 'მე მარხვაში ვარ,' რათა თავი შეიკავოს და შეწყვიტოს. ხოლო თუ ის მაინც არ შეეშვება და ნამდვილი ჩხუბის წამოწყებას გადაწყვეტს, დაე, დაიცვას თავი ყველაზე მსუბუქი და ზომიერი გზით, როგორც თავდამსხმელისგან თავდაცვის შემთხვევაში, როგორც მარხული. შემდეგ (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დაიფიცა და დაადასტურა, იმაზე, ვის ხელშიც მისი სულია, რომ მარხვისგან გამოწვეული მარხულთა პირის(არასასიამოვნო) სუნი განკითხვის დღეს ალლაჰისთვის უფრო სასიამოვნოა, ვიდრე თქვენთვის მისქის სურნელი, და ის (არასასიამოვნო სუნი) ალლაჰისგან უფრო მეტად დაჯილდოვდება, ვიდრე მისქის გამოყენება პარასკევისა და ცოდნისთვის შეკრებების დროს. მარხულისთვის არის ორი სიხარული, რომლებიც მას ახარებს: როცა მარხვას არღვევს(საღამოს), სიხარულით ეგებება მისი დასრულებას, რადგან შიმშილისა და წყურვილის მოცილება ნებადართული ხდება. ასევე, სიხარული მას სრულყოფილი მარხვისა და ღვთისმსახურების დასრულების გამო ეუფლება, რაც მისთვის ალლაჰის შემსუბუქებასა და მომავალ მარხვაში დახმარებას მოასწავებს. (როდესაც იგი თავის ღმერთს შეხვდება, გაიხარებს თავისი მარხვით) რადგან მიიღებს მის საზღაურსა და ჯილდოს.